

Мұҳаммад МИРЗО

ШИФОБАХШ
ШЕЪРЛАР.

Шеърлар

«Наманган» нашриёти
2006

24(54) 6-5 УЗб, б23, 2425
—Шеърлар

Шоир ва драматург Муҳаммад
Мирзо шеърият мухибларининг
қалбидан муносаб үрин олган ижодкор.
Заҳматкаш қалам соҳибининг мазкур
китоби «Шифобаҳш шеърлар» деб
номланди.

Умид қиласиз, шеър дардига
дардманд дилларга даво бўлаусидир.

НГ 529 -114 960, 04 -128650 2006.
530 -1,0 - (04) - 06

© Муҳаммад Мирзо. «Наманган» нашриёти

Шифобахш шеърлар

1

Хаётдан умидни узгандан кўра,
 Гулу райҳонларга дил боғла, жўра.
 Кўп ва хўб яшимоқ истасанг агар,
 Ибодат чоғлари Худодан сўра.

2

Йўқ эмиш уйқудан яхшироқ дору,
 Бу сўзни мен эмас, айтмиш Арасту.
 Лекин шакарнинг ҳам меъёри ширин.
 «Ризқни қисқартирап тонгдаги уйқу»

3

Сўз, бу – куйиш демак, ўртаниш демак,
 Керак – озроқ демак ва озроқ емак.
 Вақтдан ютиш учун камгаплик даркор,
 Кам сўзлаб, дўстга ҳам берурсан кўмак.

4

Дерлар: жаҳл келса – кетадир ақл,
 Бир пайса ҳам фойда келтирмас жаҳл.
 «Жаҳл» ва «жаҳолат» сўzlари яқин,
 Умринг узун бўлар – яшасанг аҳил.

5

Кимда мустаҳкамдир ахлоқу адаб,
 Ҳуда-беҳудага бузилмас асаб.
 Тўтиё сингари сарф этсанг оз-оз,
 Сал кунда сен ундан қолмайсан ажраб.

6

Ҳаргиз истамасанг бўлмоқлиқ касал,
 Асал яла бир-бир, ё эшият ғазал.

Иккени ҳам дилга мумиё каби,
Иста – оқшом пайти, иста – тонг маҳал.

7

Инсонни даволар улуғ Табиат,
Азиз маҳлүқ билиб қилур тарбият.
Фақат сен юракдан муҳаббат боғла,
Шифосин топурсан – бўлса муҳаббат.

8

Тўрт томонинг қибла, сен учун очиқ,
Хужрангни тарқ этиб тоғу тошга чиқ.
Ўт-ўлан, гуллардан баҳра ола бил,
Елкангда бўлса бас бир оппоқ сочиқ.

9

Канда бўлмаса гар бадантарбия,
Танинг соғ бўлару, соғ бўлар мия.
Кун бўйи қушдайин енгил кўчасан,
Ақлинг ҳам ўсади, ўсар савия.

10

Филда кетма майли, кетма туядা,
Лек тоза ҳавода кўп юр пиёда.
Улуғвор ғоялар келур мияга,
Энг муҳими – умринг бўлур зиёда.

11

Қадим ҳикматларга қилгил итоат:
«Соғлом яшай десанг – кам егил овқат».
Йогларга назар сол: бодом шаклича
Емишга кун бўйи қилгай қаноат.

12

Кун бўйи ёр бўлсин ёруғ табассум,
Қовоғинг уймагил ҳаттоки бир зум.

Ахир сен Табиат тожисан, э дуст,
Сен - ғұла әмассан, ё сув тұла хум.

13

Аллоқ қувват берсін дилга субҳидам:
Кел, бирга ичайлик ўрик қувидан.
Бәхидан бор бұлса – уни ҳам қайнат,
Тилга ҳам, дилга ҳам бўлгуси маъҳам.

14

Балиқдай чўмилиб турғин ҳар куни,
Вужудинг тақозо этади шуни.
Мусаффо бўлурсан чанг ғубордан,
Ҳавасли бўлади умр якуни.

15

Асабни юмшатар яхши кайфият,
Дилда туғилади тоза, пок ният.
Юрак бир маромда ура бошлайди,
Бундан факат фойда кўрар жамият.

16

Ўзни қўлга олиб, бўлсанг хотиржам,
Дилни шодлик чулғаб, чекингуси ғам.
Ҳар хил касалликлар безовта қилмас,
Ёришиб кетади кўзингга олам.

17

Сигарет ва носдан, вино ша ароқ,
Ва яна нашадан йироқ бўл, йироқ!
Усиз ҳам ишлагай бу тоза ақлинг,
Аҳмоқлик машқини тўхтатгил, ўртоқ!

18

Балиқдан тановул айлаган киши
Аввало равшандир кўзин кўриши.

Покланиб боради лафз ила ҳалқум,
Покиза инсоннинг юришгай иши.

19

Зараарли экан-ку сен севган бу туз,
Тузни кам ишлатмоқ режасини туз.
Ғуборлар кетгайдир жисму жонингдан,
Кўзингга ярқираб кетар дала-туз.

20

Аччиқ қалампир ҳам дўст эмас сенга,
Қайсарлик – ҳеч яхши сўз эмас сенга.
Ошқозон, жигарга дўст бўл, жигарим,
Наҳотки дардларинг оз эмас сенга?

21

Танингни яйратар севимли меҳнат,
Севимли меҳнат-ла танингни яйрат.
Бил, шунда умрингга умр қўшилур,
Завқли меҳнат асли умрга зийнат.

22

Инсонга ёр бўлса меҳнат ва ижод,
Бирон- бир янгилик туғилар бот-бот.
Янгилик яратмоқ - инсоннинг баҳти,
Ва шунда соғайиб кетурсан кушод.

23

Ўзни ўту-чўқقا урмагин доим,
Ипак толасидай бўлгил мулойим.
Камтарлик тожини кияқолгин жим,
Билгин: асрanganни асрар Ҳудойим.

24

Улуғлик, покликка элтар ибодат,
Ибодат қилмоқлик – хўб яхши одат.

Арши аълоларга юксалар руҳингі,
Ибодат келтирап баҳту саодат.

25

Мен таъзим қыламан юртга, тупроққа,
Доимо тайёрман уни ўтмоққа.
Ялангоёқ юрдим даштларда бир пайт,
Роҳат бағишиладим шунда оекқа.

26

Ойнага жилмайиб қарасанг агар.
Сенга ҳам ўша зот жилмайиб қарар.
Ҳаёттинг ҳикмати асли мана шу:
Не эксанг – ўрасан шуни, биродир!

27

Элга сир эмаски, ёшлик чогидан
Ҳар ким баҳраманддир сүким ёғидан.
Улғайғанда эса парҳез даркордир.
Фойда йўқ - ҳансираб, семирмоғидан.

28

Соғлом яшамоқлиқ бўлса муддао,
Бўлинг сабзавотга доимо ошно.
Сабзи ва пиёзда хосият кўплир:
Бўйинг чўэилади, тишлар – мусаффо.

56

Саҳар ва оқшомда ичилган қатиқ –
Асалу мумёи асилдан ортиқ.
Аллоҳ изни билан: сигирнинг сути –
Улуг Табиатдан инсонга тортиқ.

57

Тонг ила оқшомда ичилган дөгсув –
Бу ҳам малҳамлиқда, бил, беадор сув.

Ичакни тозалар, юракни аспар,
Рұхингни яйратар – мисли қаймог сув.

58

Олча гуллаганда бөглар сари бор:
Дардингни олади оппоқ олчазор.
Ташна йүловчидай түймай боқ унга,
Хатто оламни ҳам унутиб юбор!

59

«Жонни койитмасанг, жонона қайда,
Тоғларға чиқмасанг, дўлона қайда?!»
Мирзом, ғаввос бўлиб ҳикмат тошин тер,
Уммонга тушмасанг, дурдона қайда?!

60

Гоҳида дарёни қилғил тамошо:
Зилол сув мавжидан кўнгил мусафро..
Қалбингга ишқ солар ҳаракат, оқим,
Рўёбга чиқади ҳар яхши рўё.

61

Мумтоз куй ва қўшиқ - дардингга малҳам,
Рұхингда гул ёзар қишида ҳам кўклам.
Кўз олдинглан ўтар минг Йиллик умр.
Дунё туюлади янада кўркам.

62

Ит қувган соқовдай шошилсанг агар,
Ногоҳ бир хавф-хатар изингдан қувар.
Яхши бир онларни кутиб тур бир пас,
Ўтиб кетар шунда ҳар қандай хатар.

63

Ҳуда-бехудага бўлмагин тажанг,
Дон Кихот сингари қилаверма «жанг».

Нодон ул қавмдан олисроқда юр,
Йўқса майдаланаар улуғвор режанг.

64

Ҳар қандай меҳнатнинг меъёри яхши,
Томоги йиртилар – чиранса бахши.
Қулдайин заҳмат чек ижодда фақат,
Покиза бинонинг гузалдир нақши.

65

Қай ишда чин дилдан қилсанг ҳаракат,
Бемор шифо топар, соғ эса – роҳат.
Барига тажриба ва илм даркор,
Эй умри азизим, бўлгин саломат!

66

Беморни соғайтар умид ва ихлос,
Ҳаётда не бўлса – ниятингга мос.
Ноумид – шайтондир, сен-чи – раҳмон бўл,
Ва яна дебдурлар: «Ихлос – бу халос!».

ШИФОКОР ҲАҚИДА

Хушфеъл ва мулойим бўлса шифокор,
Ҳаттоки сўзи ҳам қилгусидир кор.

Шифокор бўлса гар софдил ва ҳалол,
Бемор инжиқлиги келмагай малол.

Шифокор олса гар bemордан пора,
Кун келиб дардига тополмас чора.

Врач қабулида, унутма зинҳор,
Сўнгги соат йўқдир, бор сўнгги bemор.

Шифокор ва ҳаёт –турмас бир жойда:
Бугун Ерда бўлса, эртага – Ойда...

Дўхтири ўз ишига бўлсин фидойи,
Бу маскан – фидойи инсонлар жойи.

Ўз ишин севмаса шифокор агар,
Инграган bemорга қандоқ кор келар?

Ҳар кунги тажриба, ҳар кунги китоб –
Врачни юксакка кўтарар шитоб.

Шифокор бойликка қўймасин ружу,
Беморлар дуоси – энг сара инжу.

Дўхтири унутмасин қасамёдини,
Шу йўлда кўрсатсин истеъдодини.

Табибимнинг ўзи бўлса гар бетоб,
Беморларнинг ҳоли не кечар шу тоб?

Беморга қувватин бермиш шифокор,
Ва энди бўлибдир ул ўзи bemor...

Одамзод тўладир сиру асрорга,
Бемор ҳам ўхшамас гоҳо bemorga...

Чаласавод бўлса қайсиdir табиб,
Бунга айbdор эмас асло илми тиб.

Табобат йўлида янги кашфиёт -
Қилмоқлик табибга бўлсин бош ният.

Дўхтири оламшумул қилсин ниятни:
Даволай бошласин Инсониятни!

Ҳакими ҳозиққа қоядай бардош –
Тилайлик бизлар ҳам, азиз ватандош!

Шарафли касб эрур, унутма, болам,
Муаллимлик каби шифокорлик ҳам!

Ёзувчи – шифокор бўлмоғи даркор:
Эл дардин яхшироқ англатар бемор.

УЗОҚ УМР ҲАҚИДА

*Кимки юэ йил яшамаса,
Гуноҳ унинг ўзидаадир.*

Мақсад Шайхзода

Узоқ яшамоқчи бўлсанг, э ўғил,
Худодан сўра-ю, айтганимни қил:

Аллоҳни ёд этсанг вақтики саҳар,
Яратган – умрингга умрлар қўшар.

Севган касби ила бўлмоқлик машғул –
Узоқ яшамоққа олиб борар йўл.

Ҳаётга муҳаббат бўлмаса агар,
Озгина шамол ҳам қаддингни эгар.

Узоқ яшамоққа чөглайди меҳр,
Меҳрда, азизим, жозиба, сехр.

Меңнатга яраша тополсанғ қадр,
Хар хил касалликлар бўлмайди содир.

Бадантарбияга бергил эътибор:
Рұхингда гўёки яшнагай баҳор.

Ҳар куни бир довон ошсанғ лиёда,
Танинг яйраб, умринг бўлгай зиёда.

Тоза ҳаво, тиниқ сув:
Бири – лаъл, бири инжу.

Балиқдай, ҳар куни бир икки чўмил:
Дунё шаффоф бўлиб, ёришгай кўнгил.

Узоқ яшамоқни айласанғ ният,
Сенга ҳамроҳ бўлсин яхши кайфият.

Ҳадеб папалама ширин жонингни,
Юқ кўтар, ўзинг торт тегирмонингни.

Семириб кетишдан ўзингни сақла,
Нафс балосидан кўнгилни покла.

Сени емасин овқат,
Озида ҳамма роҳат.

Кўрмақчи бўлсанг гар сен узоқ умр,
Қалампир ва туздан сал узакроқ юр.

Хўв тирик балиқда кўп эрур шифо:
Бу, дўстим, ақлингу кўзингга даво.

Ҳар куни бир-икки донадан ёнғоқ
Есанг – ақлинг равшан, тозадир ёноқ.

Яхшимас – юракнинг ҳолдан кетуви,
Кувватдир беҳи-ю, ўрикнинг суви.

Жигарим, жигарни эҳтиёт айла,
Ароқни жигарга етти ёт айла.

Ароқ ва тамаки – икки қўша ёв:
Униси аппа-ю, буниси эгов.

Истеъмол қилсанг-да ёшлиқ чоғингда,
Кейин ўзни тийгил сўқим ёғидан.

Сабзавот, кўкатга бўл кўпроқ ошно,
Ҳар қандай касаллик чекинар илло.

Ўттиз кун рўза-ю, уч-тўрт кун очлик –
Бир сафо эрурки, беҳад қувончлик!

Гулдан, тогу-тошдан олавер баҳра,
Умринг узаяди, очилар чехра.

Бўлибсан хушчехра, вазмин ва сипо,
Бас, сенда минг йиллик умр жо-бажо.

Бу умр – юз йиллик синов сафари,
Ниятга яраша бўлади бари...

•Ким суйиб бажарса туққанлар амрин,
Тангри узайтирас унинг ҳам умрин».

Сўнмаса эл учун дил эҳтироминг,
Беш юз йил ўтса-да, ўчмагай номинг.

ОЗОДАЛИК ҲАҚИДА

Озода юрсанг гар, танинг соғ бўлар,
Руҳинг снгиллашиб, кайфинг чоғ бўлар.

Тозалик – бу узун умрга гаров,
Ифлослик, исқиртлик – бу энг катта ёв.

Узоқ яшамоқни айласанг ҳавас,
Ойнани очиб қўй, ол тоза нафас.

Тоза ва покиза яшаган одам
Бепарво бўлмайди ифор гулга ҳам.

Билиб қўй: тоза сув ва тоза ҳаво –
Минг бир касалликка бўлғуси даво.

Төзалик очади баҳри дилингни,
Ва хушнуд этарсан юрту элингни.

Тоза маконларда яшнар атиргул,
Тоза маконлардан кетмагай булбул.

Ақлинг кучаяди тоза ҳавода,
Юрак ҳам севігінчдан бүлур навода.

Үйнинг тоза бүлса, ошар обрүйинг,
Амалга ошади яхши орзуйинг.

Тоза ва саранжом тутилған ҳовли –
Ҳар хил касаллардан бүладир холи.

Ҳавасни келтирар озода ҳар уй,
Ундан келиб турар гулдайин хуш бүй.

Қайси бир уй агар бүлса озода,
Унда шамол әмас, әсар шаббода.

Театр фойедан бошланган каби,
Тоза бүлсин ұтто ҳовузлар лаби.

Қизли уйдан совчи кетибди яйраб –
Покиза ҳовли-ю, гулларга қараб.

Хазон ёки ахлат түкмаса сувга,
Мен ҳам харидорман ундай сулувга.

Озода уйларга талпинар инсон,
Ифлослик ёмондир, ёмондан- ёмон.

Айбингни очади, қизгинам, ҳар вақт –
Эшик ортидаги бир парча ахлат.

Олифта кийинган ҳар яхши одам –
Бир-бир қараб қўйисин кўчасига ҳам!

Шаҳарда ҳар бир уй бўлса гар тоза ,
Келган меҳмон-измон олар андоза.

Бир кун ҳам турмасин уйингда ахлат,
Сен уни «бозорга» қўймагил сақлаб.

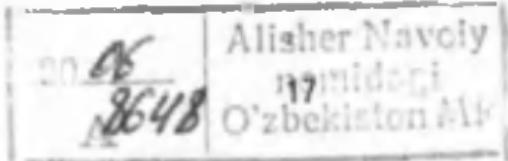
Жаннати бўлади озода одам,
Озодалик билан гўзалдир олам.

САЛОМАТЛИК ҲАҚИДА

Анчайин нарсага бўлма дарғазаб,
Касаллик тезлашар бузилса асаб.

Тоза сув, соф ҳаво, суюмли меҳнат –
Софликнинг дўстидир, унутма ҳеч вақт.

Тоза ҳаво – танга даво, дейишар.
Оқиллар софликнинг ғамин ейишар.

**Тозалик – соғликнинг дастлабки шарти,
Заардир ҳавонинг чанги-ю гарди.**

**Ейишу ичишда бўлмаса меъёр,
Соғлик ҳақидаги барча ваъз – бекор.**

**Бадантарбияга ўрганган одам –
Бардам ва тетикдир юзга кирса ҳам.**

**Билки, тани соғлиқ - туман бойлиқдир,
Саломат юрганинг – хўб чиройликдир.**

**Соф танда - соғ ақл, дебди бир оқил,
Чиндан соғ танада яйрайди ақл.**

**Билки, касал бўлмоқ - осондан -осон,
Кейин бефойдадир ҳар хил важ-корсон.**

**Шундай замонада юрсанг саломат,
Билгилки, сен учун – бу катта омад!**

**Бетўхтов йўталган анов амаки –
Эллик йил чекибди аччиқ тамаки.**

**Ўлтирма сен ароқ айланган жойда,
Билгинки, бу факат ўзингга фойда.**

**Ёну- атрофингда соғ бўлса одам,
Билки, соғ бўлурсан санинг ўзинг ҳам.**

Биз таълим оламиз Ибн Синодан,
Минглаб дорилари ўтган синовдан.

Бир йилда тутилган ўттиз кун рўза,
Азизим, тархингни айлагай тоза.

Фарб, бу сирни очиб минг йилдан кейин,
Деди: «Очлик билан даволаш мумкин».

Шифокорнинг сўзи ҳам даво,
Бу – кўнгилга айни муддао.

Дағал бўлмай, сўзинг бўлса асалли,
Беморга ҳам берадирсан тасалли.

МЕН ТОПГАН ГАВҲАР

(туркум)

1

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Бағримда сақларман то рўзи маҳшар.
Ким бу дурдонадан мисқоллаб олса,
Хасислик қилмасман, барчага етар.

2

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Бу – солимлик эрур, ҳилм, биродар.

Ғазабимни ичға ютиб юбордим,
Ҳалимлик дарахти бермоқда самар.

3

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар.
Бу бир ганж эрурки, илм ила ҳунар.
Камолотга етган тоза ҳар қалбни.
Отам дер эдилар: «тиллои аҳмар».

4

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Кўзим қувнаб кетар ҳар кун, ҳар сифар.
Атиргул ислари келар димоққа,
Инсонга меҳр эзур бу мушки анбар.

5

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар.
У бирла кенгаяр қишлоғу шаҳар.
Бир бурда қотган нон асалдан ширин,
Аҳиллик ҳалвоси ширину шакар.

6

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Оҳ, бунинг қадрига етгай савдогар:
Лаҳзасин тиллога бергусиз Вақт бу,
Фурсат шаробидан қуйгил, эй соғар!

7

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар.
Йўлчи юлдуз эзур бу шамсу қамар.
Энг олий рутба бу – Тафаккур эзур,
Инсонлик саҳнида энг юксак минбар.

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Бу – она меҳри-ю, дуои падар.

Оби кавсар эрур ҳар бир сўзлари,
Чанқоғим қолдиргай бу оби кавсар.

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Бундан тун – чароғон, кундуз мунаvvар.
Одобу ҳаёдир бу куркам либос,
Вужудингни безар бе кумуш, бе зар.

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Маним кимлигимдан бергай ул хабар:
Яратганга сўнмас эътиқодим бу,
Назар сограй шояд ул Олий назар.

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Етказа олмаслар ёмонлар зарар.
Аларга тилайман инсофу тавфиқ,
Душманларим юртда бўлсалар агар.

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар.
Буни излаб чопдим йиллар дар-бадар.
Бир бурда нондир бу, ризқу рӯздири бу.
Ҳаётнинг боши бу – буғдою жавдар.

Қалбинъ дарёсидан топдим бир гавҳар,
Бу – Ғабнат эрур, гўзал сехргар.
Гўзаллик кутқарап дунёни, дерлар,
Сенғи қолмиш дунё, эй пари пайкар

14

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар.
Бу - азиз Ватандир, улуғ, мўътабар.
Не бир улуғ зотлар бундан ўтмишлар,
Саноги чиққанмас ҳозирга қадар.

15

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар.
Сабр кўзасига солмишдир заргар.
«Сабран - жамилан» деб бежиз айтмаслар,
Сабрим сахросида тўргайлар сайрап.

16

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Бу – ёрга муҳаббат битилган дафтар.
Сайраб кетар кўнглим сатрларида
Муҳаббат қушлари ҳар шому саҳар.

17

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Кўҳинур сингари сочар нур-шарар.
Вафо-садоқатда собит бўлса ким,
Бахт отига миниб, бўлур музайффар.

18

Қалбинг дарёсидан топдим бир гавҳар,
Ўтганлар руҳи бу, оқ гул – нилуфар.
Элнинг хотирида бир кун эсланмак
Мирзога ҳам шояд бўлса мұяссар!

1996 йил.

АДАБИЁТ ҲАҚИДА ФИКРЛАР

1

«Юраги тўлғаннинг йигиси кўп» дейилган ҳикмат худди элпарвар шоирларимиз ҳақида айтилгандай.

2

Яхши шоир – унвонсиз олим...

3

Ҳақиқий ижодкор Вактни ҳам, Сўзни ҳам қизғонади.

4

Ўқувчи қабул қилмаган шеърларнинг баҳридан ўтвoriш керак...

5

Уч қатор шеърда ҳам гўзал бир ҳикоя сўйлаш мумкин...

6

В. Белинскийнинг улуғ бир фикрини унутмайлик:

«Поэзия – картиналар ва образлар билан сўзлаши керак».

7

Сонет – асов от: тушов солиш қийин...

8

Шоир қалби бекиёс гўзал бўлса, гўзал шеърлар унаверади.

9

Ёлғиз қолганда фикр тиниқлашади.

10

Гўзал ва мўъжаз китобча – умр дарёсидан олганимиз бир чўмич тоғ сувига баробар.

Шекспирни билмаслик – гуноҳ! .

Истеъдодли шоир – айни бир вақтда ҳам мусаввир, ҳам сеҳргардир.

Шоҳ Машраб айтганларидек, «минг маънини бир нукта била муҳтасар этмак» жоиздир.

Шоир – «куф-суф» билан тупроқни зарга айлантирадиган ал-кимёгардир.

Ёр васлига талпингандай, яхши асар ёзиш учун ҳам талпиниш керак!

Ёр юзи битта бўлганидал, теран адабиёт ҳам биттадир.

Китоб – кўзгу. Унда муаллифнинг қалби шундоққина кўринниб туради.

Жамият учун ҳамиша қайғурмоқ – ижодкорнинг энг муқаддас бурчидир.

Адабиёт ҳам, «шатранж ўйини каби, чуқур мuloҳаза ва тафаккурни талаб қилади» (Ўрдубодий).

Рубоийда фикр узук бўлса, образ – ўша олтин узукнинг гавҳар кўзидир.

21

Гўзал шеър ёзишга ундаидиган фикр –
ростакамига қимматбаҳо фикрдир.

22

Шеъриятда ҳамма фанларнинг ҳикматидан
фойдаланиш мумкин.

23

Ижод ҳам бўзчининг ишига ўхшаб кетади...

24

Асарни деҳқон экиб кўради, доришунос –
аптека тарозусида тортиб ҳам кўради...

25

Жамиятни поклаш асосан покиза
ижодкорлар зиммасига тушади.

26

Оlamни янада кўркам кўрсатадиган кишилар-
булар шоирлар, ҳофизлар ва мусаввирлардир.

27

Ҳис-туйгуни тօғу тошлар, кўзлардаги
маржон ёшлар орқали бера билиш – катта
бир санъат!

28

Улуг ҳинд ёзувчиси Рабинранат Тагорнинг
мана бу сўзларига эътибор қилайлик: «Ҳар
бир ҳақиқий адабий асар бошдан-оёқ ҳис-
туйғу билан суғорилган бўлади».

Шеърнинг кимга аталганини эжакилаб
титкилаш – шоирнинг киндиги атрофида
холи бор-йўқлигини излашдай
беадабликдир...

30

Алабиёт – ақл ва ҳиссиёт мўъжизаси.

31

Рубоий – дунёни гўзаллик ва абадият
қонуни асосида қайта кашф этиб беради.

32

Ҳовлидан райҳон ҳиди келгани каби,
рубоийдан ҳам донишмандлик ҳиди кеп
турсин.

33

Халқ қумсаётган ижодкор – чинданам
бахти ижодкордир.

34

Иход чангалзорларидан дадил ўтиб
бораверсангиз, гўзал бир водийга чиқасиз...

35

Иходкор ҳамиша она заминдан, оёғи
остидан қувват олади.

36

Ватанга мұхаббатсиз ҳақиқий шоирнинг
бўлиши мумкин эмас.

37

Наср – кумуш бўлса, наэм – олтин...

38

Поэзия – гўзал изтироб...

39

Ҳар нарсани ёзишдан бош мақсад бўлади.
Бизнинг бош мақсадимиз – комилликка
хизмат қилишдир.

40

Чўққига чиқсанг – узоқни кўрасан.

41

Ижод – сеҳрли нарса. Қандайдир бўлакча
завқи бор унинг...

42

Буюк ижод – олий мұхаббатнинг меваси.

43

Ижод – ҳам санъат, ҳам ҳунар. Буюмингиз –
чиройли ва пишиқ бўлсин.

44

Адабиёт билан шуғулланиш – ибодат сингари
доимий ва кўркам бўлиши керак.

45

Яхши асарнинг ёзилиши – ўзига хос
байрамдир.

46

Китоблар ўз соҳибларининг ақлини, ҳис-
туйгуларини ойнадай акс эттириб турадилар.

47

Китоб – муаллифнинг ўзига қўйган
ҳайкалидир...

48

Яхши асар – рўзи маҳшаргача яшайверади.

49

Ёзувчи – оламлар ичida олам яратади...

50

Ижодкор ҳамма яхши нарсаларни (яхши маънода) океандаги оқ акуладай ичига ютиши керак...

51

Каптар ҳақида ёзаяпсанми, демак, ўзинг ҳам хаёлан каптар бўлиб учмофинг керак.

52

Поэзия – мўъжиза яратиш санъати.

53

Ҳангомалар - қувноқ роман дарахтининг шоҳ ва барглари...

54

Ҳар бир рубоий ҳам, Расул Ҳамзатов айтганидай, БИТТА ОТГА АРЗИЙДИГАН бўлсин!

55

Асарда ижодкорнинг адабиётдан ташқари яна қайсиdir бир фанга муҳаббати яққол сезилиб турсин!

56

Поэзия ҳам шахмат сингари сеҳрли олам...

57

Ижодкор – ҳам файласуф, ҳам мусаввир бўлиши керак...

58

Ёзувчи курраи заминни кафтида кўриб туриши керак...

59

Ҳар қандай асар халқимиз дардини айтиб олишга баҳона бўлсин!

60

«Лазерхотира» билан минг йилларнинг
қаърига кириб бориш керак!

61

Аввалги сўзнинг қовурғасидан қофия
потирлаб ўсиб чиқиши керак...

62

Хоккуда ҳам бир олам ҳаёт акс этиши
зарур.

63

Танка ва хокку - қисқа ҳикоялар...

64

Сонетда катрен - қулф, терцет – калит...

65

Шеърда ж о з и б а бўлиши керак.

66

Каттароқ шеърларни, туркумни олдин сочма
ҳолда қоралаб қўйилса, чалғиб кетилмайди.

67

Адабиёт – универсал фан.

68

Ҳалқни севиш керак!

Ана шунда кўп яхши асарлар пайдо бўлади.

69

Ёмон шеърни йўқотмак – яхши шеърни
топмак билан баробардур.

70

Шеър – изтироб фарзанди.

71

Ақл – ижод онларида олмосдай ярқираб
туради.

72

Табиат тасвирини қойилмақом қилиб эплай
олсангиз, ёзувчи бўлдим деяверинг.

73

Ижодда ҳам баъзан «профилактика
ишлари» бўп туриши керак...

74

Навоий ҳазратга манзур тушадиган биронта
ғазалинг борми?!

75

Расул Ҳамзатов саккизликларидан тоб
ҳавоси уфуриб туради...

76

Ижодкор ҳафтада бир кун ёлғиз қолиши
керак...

77

Ёзувчи учун элу юрт қайғусидан муҳимроқ
иш йўқ.

78

Ҳар бир шеър – қа ш ф и ё т даражасига
чиқиб бориши керак.

79

Қалам – ёзувчининг қармоғи.

80

Ҳаёт фундаментал тадқиқотни талаб
қиласди.

83

Ёзувчи бирон-бир сўзни ҳам бежиз
ёзмаслиги даркор.

Барча ёзганларингиз – халқа хизмат
қилсин, сабоқ бўлишга арэисин.

МУНДАРИЖА

Шифобахш шеърлар.....	3
Шифокор ҳақида	10
Узоқ умр ҳақида.....	12
Озодалик ҳақида	15
Саломатлик ҳақида	17
Мен топган гавҳар (туркум)	19
Адабиёт ҳақида фикрлар	23

*Ушбу китобни чол этишда бегараз
кўмак берганлиги учун ужамиз Юнусов
Абдуллоҳон Ҳабибуллоҳ ўғилларнига
миннатдорчилик билдираман.*

Муаллиф.

Муҳаммад Мирзо

Адабий-бадиий нашр

ШИФОБАХШ ШЕЪРЛАР

шеърлар ва адабий ўйлар

Муҳаррир:

Мусо АКМАЛ

Мусаввир:

А. АББОСОВ

Тех. муҳаррир:

Ғ. МУЛЛАБАЕВ

Мусаххих:

С. ЯҲЁЕВ

Саҳифаловчи:

И. ТОШХОЖАЕВ

7.04.06. да теришга берилди. 14.04.06. да босишга рухсат этилди. Бичими 60x84. 1/32. Ҳажми 1,0 босма табоқ. Газета қофозига оғсет усулида чоп этилди. Адади 500 нусха. Буюртма 325. Баҳоси келишилган нархда.

«Наманган» нашиёти. Манзили: Наманган шаҳри, А.Навоий кучаси, 36-үй

«Чуст босмахонаси» МЧЖ Чуст шаҳри, Сўфизода кўчаси, 8-үй.